

כי תשא את ראש בני ישראל וגו'

ביאור בדרך אפשר

1 הכתוב "ברוך ה' אלוקי ישראל מן העולם ועד העולם" אמרו בזה: מעלמא
2 דאתכסיא (עולם מכוסה) לעלמא דאתגליא (עולם גלוי). ומוסבר על כך בחזרת
3 החסידות כי כשם שבעולם הזה יש "ים" שהוא עולם שהנבראים שבו מכוסים
4 ויש "יבשה" שהיא עולם שהנבראים שבו גלויים, על-דרך-זה למעלה,
5 להבדיל, יש דרגות גבוהות שבגלל

6 הרוממות שלהם הן נעלמות ומכוסות
7 ונקראות "עלמא דאתכסיא" ואילו
8 האור האלוקי המצומצם שיווד
9 ומתגלה לנבראים נקרא "עלמא
10 דאתגליא", ששם בעלמא
11 דאתכסיא" הביטול לאלוקות גדול יותר
12 מאשר ב"עלמא דאתגליא", כך שניכר
13 כיצד האלוקות היא המציאות
14 האמיתית והנבראים הם כאין ואפס,
15 למעלה יש ולמטה אין, וכיון
16 שזה מעמדו ומצבם של הכוכבים
17 הקרובים לאלוקות ובטלים לאלוקות,
18 לכן הם קטנים. מה-שאין-כן
19 חמה ולבנה נראים גדולים,
20 וקרבת אלוקים והביטול שלהם
21 לאלוקות לא נראים בהם כל כך ומזה
22 נמשך להיות נראה למטה
23 יש ולמעלה אין כו' ולפי
24 התפיסה הזו, היותר נמוכה, נראה
25 שהעולמות והנבראים התחתונים הם
26 "יש" ומציאות, ואילו האלוקות נעלמת
27 ולא ניכרת והיא "אין".

28 ולכן, לעתיד-לבא, פאָשר
29 ונגלה כבוד הוי' וגו',²⁹
30 והאלוקות תהיה בגליו וכולם יראו
31 שבעצם כל הנבראים בטלים לאלוקות
32 והם אין ואפס אַזי החמה
33 והלבנה בושים, פִּינן שמהם
34 נשתלשל היש ודבר נפרד,
35 הנבראים שבהם הביטול לא ניכר
36 ונוגש מה-שאין-כן הכוכבים
37 כו' שהם בחינת קטנות וביטול.

38 וזהו גם מה שפסוקים¹⁹ שבו נזכר ענין המספר ביחס לכוכבים
39 הוא "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה, המוציא במספר צבאם לכולם
40 בשם יקרא" הוא מרב אונים ואמין פתח איש לא נעדר, פי
41 בכוכבים ישנו ענין המספר (כמו שכתוב בתחילת הפסוק המוציא
42 במספר צבאם), וכמו שכתוב³⁰ בפסוק אחר מונה מספר

ביאור בדרך אפשר

לכוכבים, שזהו מצד החשיבות שבדבר (כנ"ל סעיף א שדבר יקר
והשוב ראוי שיספרו אותו), ולכן איש לא נעדר, שאיש אף אחר
מהכוכבים לא נעדר וחזק להתקיים, אלא כולם ללא יוצא מן הכלל
קיימים ועומדים ביום כגובה עולם מששת ימי בראשית
כו'³¹ ועד היום הזה, והינו³²,

שמצד החשיבות שלהם, נתן
בהם גם התקף ובלשון הכתוב
"מרב אונים ואמין כוח" שיהיו
קיימים (לא רק במין כמו צבא
הארץ שאמנם גם הוא ממשיך
להתקיים מששת ימי בראשית ועד עתה
אבל קיומו במין, היינו שסוג הצומח
או החי וכדומה ממשיך להתקיים אבל
הנבראים הפרטיים עצמם מתכלים
ואחרים באים במקומם, אלא כצבא
השמים שממשיכים להתקיים גם)
באיש כמו השמש והירח שקיימים
מששת ימי בראשית ועד היום מבלי
להתחלף, דבר המורה על חשיבות
מיוחדת. וכך גם ענין המספר והמניין
מורה על חשיבות ועל-דרך
מאמר רבותינו ז"ל³³ לגבי
ביטול איסור שנתערב בהיתר, שגם
במקרה שלפי ההלכה הדבר בטל ברוב
או בשישים וכד' הרי את שדרפכו
למנות, אם האיסור שנתערב בהיתר
הוא דבר שרגילים למנות בו כל יחידה
בפני עצמה הוא דבר חשוב
ואינו בטל כו'.

ד) וממשיך במאמר³⁴, דצריך להבין מה
שנתבאר לעיל שענין המספר
הוא ענין של מעלה כו', כפי שהקשה השל"ה³⁵
ממה שאמרו רבותינו ז"ל³⁶ אין הברכה מצויה
כו' בדבר המנוי, אלא בדבר הסמוי מן העין.
ומבאר השל"ה, שיש עניני מספר, המספר
של עניני עולם הזה כו', וענין המספר של
השגת עולם הבא כו', ומבאר³⁷, שזהו החלוק
מצויה כו' בדבר המנוי, אלא בדבר הסמוי מן העין ואם כן
המניין והמספר הוא דרוקא חיסרון ולא מעלה.

ומבאר השל"ה, שיש עניני מספר, כלומר שני סוגים שונים
של מספר המספר של עניני עולם הזה כו', וענין המספר
של השגת עולם הבא כו', ומבאר³⁷, שזהו החלוק בין את

(29 ישע"י מ, ה. 30) תהלים קמז, ד. 31) ראב"ע ורד"ק ישע"י עה"פ. 32) ראה גם המשך תער"ב שבהערה 4. 33) ביצה ג, ב. 34) אוה"ת שם ע' א'תתכח. וראה גם סה"מ תרל"ח שם (ע' עח ואילך). המשך תער"ב שם ע' קעא ואילך. 35) פ' במדבר שמז, א. 36) תענית ח, סע"ב. ב"מ מב, א. 37) שם שמח, ב.